

STUDIU PEISAGISTIC

**Activarea și reamenajarea zonei adiacente Serelor Exotice din Parcul
Drumul Taberei - realizare alei, reconfigurare spațiu verde și
amenajare spațiu multifuncțional care va include cafenea, magazin
tematic, spațiu expozițional și zonă pentru evenimente**

Centrul de Inovare si Proiectare Urbana Sector 6 SRL
București, Calea Plevnei, nr. 147-149, sector 6, Romania
J40/7203/2023, CUI RO47995505
Site: Proiectare6.ro; email: contact@proiectare6.ro

Beneficiar:
Administrația Domeniului Public și Dezvoltare Urbană Sector 6

FAZA SF

IUNIE 2025

Cuprins

1.	Obiective	3
2.	Date generale	3
2.1.	Clima și relieful zonei	3
2.2.	Ecosistemul amplasamentului	4
2.3.	Clasificare spațiu verde	5
3.	Descrierea sitului	6
3.1.	Istoric	6
3.2.	Descrierea stilului	7
3.3.	Clasificare sit	7
3.4.	Situația existentă	7
4.	Analiza situației existente	11
4.1.	Inventarierea vegetației arboricole	11
4.2.	Estetica vegetației existente	16
5.	Particularități morfologice generale privind caracterul peisager al vegetației lemnoase	17
5.1.	Analiza estetică a vegetației existente	17
5.1.1.	<i>Acer platanoides</i> – arțar norvegian, paltin de câmp	17
5.1.2.	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King' – arțar norvegian cu frunze purpurii	17
5.1.3.	<i>Acer platanoides</i> 'Globosum' – arțar norvegian globular	18
5.1.4.	<i>Betula pendula</i> - mestecăn	19
5.1.5.	<i>Catalpa bignonioides</i> – catalpa, arbore cu păstăi	19
5.1.6.	<i>Fraxinus excelsior</i> – frasin comun	20
5.1.7.	<i>Morus</i> sp. – dud	20
5.1.8.	<i>Picea pungens</i> 'Argentea' – molid argintiu, molid albastru	21
5.1.9.	<i>Pinus nigra</i> – pin negru austriac	22
5.1.10.	<i>Styphnolobium japonicum</i> – salcâm japonez, pagoda tree	22
5.1.11.	<i>Tilia platyphyllos</i> – tei cu frunză mare, tei pucios	23
5.1.12.	<i>Ulmus</i> sp. - Ulm	24
6.	Aspecte legislative	24
7.	Impactul sitului asupra zonelor invecinate	25
8.	Modalități de abordare a vegetației din sit	25
8.1.	Variantele propuse pentru vegetatia din sit	25
9.	Concluzii	25
10.	Bibliografie	26

1. Obiective

Serele din Parcul Drumul Taberei reprezintă un spațiu cu potențial considerabil, însă nefolosit la capacitatea maximă. Costurile ridicate de întreținere constituie o provocare majoră, motiv pentru care se are în vedere atragerea de fonduri suplimentare prin diversificarea activităților desfășurate în acest perimetru. Totodată, serele nu beneficiază de o vizibilitate adecvată, nefiind marcate nici ca spațiu distinct în parc, nici pe harta turistică a Municipiului București.

Serviciile și intervențiile propuse în cadrul acestui proiect vor fi aliniate la obiectivele generale privind revitalizarea și integrarea funcțională a unui spațiu urban cu potențial ridicat, dar insuficient valorificat:

- activarea unui spațiu cu valoare simbolică și istorică pentru comunitatea locală, prin conversia zonei serelor într-un centru cultural și educațional cu funcțiuni multiple;
- diversificarea utilizărilor pentru a sprijini sustenabilitatea financiară, inclusiv prin atragerea de fonduri din activități conexe (ex: cafenea, magazin tematic, evenimente);
- crearea unui pol de atracție în cadrul parcului, prin promovarea serelor în circuitul public și cultural al orașului;
- încurajarea participării comunitare și susținerea artiștilor locali, prin amenajarea unui spațiu de expunere dedicat;
- îmbunătățirea coerenței spațiale și funcționale în interiorul parcului, prin reamenajarea zonei verzi care conectează serele de structura cu acoperiș verde.

Studiul de peisaj pentru zona Serelor exotice din Parcul Drumul Taberei a fost realizat cu scopul ca intervenția să devină un catalizator pentru regenerare urbană, contribuind la dezvoltarea sustenabilă a spațiilor verzi, la revitalizarea identității locale și la îmbunătățirea calității vieții pentru locuitorii sectorului 6.

2. Date generale

Amplasare

Situl analizat este situat în intravilanul municipiului București, în sectorul 6, în zona centrală a cartierului Drumul Taberei, în incinta Parcului Drumul Taberei. Amplasamentul este accesibil din interiorul parcului, având deschidere indirectă către principalele artere din zonă, precum Bulevardul Drumul Taberei și Strada Brașov.

Situl studiat este compus din Serele exotice (șapte pavilioane, cu climat specific pentru fiecare, organizate astfel: climat tropical, climat mediteranean, deșert cactuși, plante suculente și o zonă ecuatorială), zona verde adiacentă și o structură de beton cu acoperiș verde cu rol de spațiu acoperit și deschis. În prezent, această structură găzduiește zona de șah, birourile administratorilor parcului, precum și un spațiu expozițional dedicat artei metalice, semnat de artistul local Gabriel Dinu. Întregul ansamblu se află în interiorul Parcului Drumul Taberei, sector 6, București, și reprezintă un punct de interes cu potențial cultural, educațional și recreativ.

2.1. Clima și relieful zonei

La nivel local, Sectorul 6, ca parte a municipiului București, este așezat într-o zonă de climă temperată, dar este afectat de masele de aer continental, provenite din zonele învecinate. Curenții de aer estici dau variații de temperatură de până la 60°C între verile călduroase și iernile geroase.

Zona rezidențială Drumul Taberei, are o temperatură medie anuală de 10.5° C, cu vânturi puternice uneori, cu un grad scăzut de poluare comparativ cu centrul, un grad de umiditate în jurul valorii de 77%, cu frecvente apariții ale ceții și un volum de precipitații sub 550-600 mm pe an.

Temperatura medie multianuală în zonă înregistrează valori de 10°C-11°C. Temperatura medie a lunii ianuarie este cuprinsă între -5°C și -3°C. Temperatura medie a lunii iulie este cuprinsă între 20°C și 23°C. Valorile maxime și minime înregistrate au oscilat între extremele de -32,2°C în ianuarie 1942 și de 41,1°C în august 1945. Zona se situează în aria regiunilor cele mai calde din România, frecvența medie a zilelor tropicale depășind 30 de zile pe an. La fel și cea a zilelor geroase de 30-40 zile pe an, în care temperatura maximă a zilelor de iarnă este de sub 0°C. Iernile sunt destul de blânde cu puține zăpezi și temperaturi ridicate, în timp ce în ultimii ani verile sunt foarte calde, chiar caniculare (cu temperaturi foarte ridicate de până la 45°C) și cu puține precipitații. Aceasta face ca diferențele de temperatură între iarnă-vară să fie de până la 60°C.

Vânt

Vânturile dominante, resimțite în toate anotimpurile, sunt cele de est (21,2%), urmate de cele din vest (16,3%), nord-est (14,2%) și sud-vest (11,2%). Frecvența calmului atmosferic este de 18,9%. În ceea ce privește viteza lor, cele mai mari valori medii anuale le înregistrează vânturile de nord-est (2,4 m/s), urmate de cele din est și vest (cu 2,3 m/s). Numărul zilelor cu vânt tare (peste 16 m/s) este în medie de 14 pe an. Ca și în cazul regimului temperaturilor, analiza vânturilor evidențiază aceleași diferențieri între perimetrul construit și zona sa exterioară. Rolul de obstacol pe care îl indeplinesc construcțiile orașului face ca situațiile de calm să aibă o frecvență de 2 ori mai mare față de zona periferică. Viteza medie înregistrată în luna ianuarie este cuprinsă între 12 și 19 km/h. Viteza medie înregistrată în luna iunie este cuprinsă între 5 și 12 km/h (Meteoblue, 2024).

Relieful

Sectorul 6, parte componentă a Municipiului București, este format dintr-un relief de tip șes, fiind situat în Câmpia Vlăsiei componentă a Câmpiei Române, la distanță egală față de regiunea colinară din nord (Subcarpații) și de fluviul Dunărea, în sud. El s-a dezvoltat într-o zonă de câmpuri netede, principalul contrast de relief fiind dat de valea râului Dambovița care îl străbate în partea de N-E.

Cadrul natural a fost însă puternic antropizat, fiind realizat prin edificarea construcțiilor cu caracter edilitar și rezidențial și prin amenajarea teritoriului la nivelul infrastructurii de transport și comunicații (PIDU, 2021).

2.2. Ecosistemul amplasamentului

În situl studiat, ecosistemul se manifestă printr-o diversitate de specii indigene, exotice și cultivări ornamentale, regăsite atât în stratul arboretal și arbustiv, cât și în vegetația perenă. Peluza este alcătuită din specii de gazon adaptate condițiilor urbane.

Aceste plante și-au dezvoltat o anumită dependență față de condițiile specifice oferite de mediul urban, dar mențin totodată o conexiune cu habitatul natural din proximitatea orașului. Astfel, se observă prezența unor specii de insecte, păsări și mamifere mici, fie autohtone, fie introduse de activitatea umană. Diversitatea de specii reflectă caracteristicile unui ecosistem urban mixt, în care elemente native și alogene coabitează și se adaptează împreună mediului construit.

Aceste specii profită de oportunitățile create de oraș și dezvoltă mecanisme sofisticate de adaptare la așa-numita „junglă urbană” – un peisaj dominat de suprafețe minerale, fragmentare ecologică și prezență umană constantă. Exemple tipice includ porumbeii, vrăbiile, șoarecii sau numeroase specii de insecte (albine, fluturi etc.).

În ansamblu, ecosistemul urban funcționează ca un sistem dinamic și sensibil, care îndeplinește multiple funcții ecologice: reglarea microclimatului, filtrarea aerului, absorbția apei pluviale și susținerea biodiversității locale. Echilibrul acestui sistem depinde în mare măsură de modul în care vegetația urbană este gestionată și integrată în planificarea spațiului verde.

2.3. Clasificare spațiu verde

Peisajul este definit prin Convenția Peisajului de la Florența ca parte de teritoriu perceput ca atare de către populație, al cărui caracter este rezultatul acțiunii și interacțiunii factorilor naturali și/sau umani.

Politica peisajului este o expresie prin care autoritățile publice competente desemnează principii generale, strategii și linii directoare care permit adoptarea de măsuri specifice care au ca scop protecția, managementul și amenajarea peisajului.

Obiectivul de calitate peisageră desemnează formularea de către autoritățile publice competente, pentru un anumit peisaj, a aspirațiilor populației cu privire la caracteristicile peisajere ale cadrului lor de viață.

Protecția peisajului cuprinde acțiunile de conservare și menținere a aspectelor semnificative sau caracteristice ale unui peisaj, justificate prin valoarea sa patrimonială derivată din configurația naturală și/sau de intervenția umană.

Peisajul este definit de două tipologii principale:

- peisajul natural - patrimoniul natural, zone verzi importante în teritoriu, zone umede, habitate, etc;
- peisajul antropic - peisajul construit - patrimoniul construit, rezultatele acțiunii antropice, peisaje rurale și peisajul cultural material și imaterial.

Această divizare pe tipologii de peisaj are rolul de a îmbunătăți gestionarea acestora în funcție de gradul de intervenție al factorului uman.

Parcul Drumul Taberei aparține subzonei V1a conform P.U.Z. sector 6.

Articolul 1 Utilizari Admise - subzonă verde cu spații publice cu acces nelimitat (parcuri, scuaruri, grădini). Spațiul verde situat în această subzonă prezintă următoarele utilizări și restricții sunt admise numai funcțiunile de spațiu plantat public constând în : spații plantate; circulații pietonale din care unele ocazional carosabile pentru întreținerea spațiilor plantate și accesul la activitățile permise; drumuri de halaj din care se asigură prin dimensionare corespunzătoare accesul direct din drumuri publice la lac pentru aprovizionarea cu apă a mașinilor de pompieri de tonaj ridicat mobilier urban, amenajări pentru sport, joc și odihnă; construcții pentru expoziții, activități culturale (spații pentru spectacole și biblioteci în aer liber, pavilioane cu utilizare flexibilă sau cu diferite tematici), activități sportive, alimentație publică și comerț; adăposturi, grupuri sanitare, spații pentru administrare și întreținere; parcaje.

Articolul 2 Utilizari admise cu conditionari - Pentru zona V1a se admit construcții pentru expoziții, activități culturale (spații pentru spectacole și biblioteci în aer liber, pavilioane cu utilizare flexibilă sau cu diferite tematici), activități sportive, alimentație publică și comerț, limitate la arealele deja existente conform proiectului inițial și care funcționează în acest scop; se admit noi clădiri pentru cultură, sport, recreere și anexe, cu condiția ca suprafața acestora însumată la suprafața construită existentă și menținută, la cea a circulațiilor de toate categoriile și a platformelor mineralizate, să nu depășească 15% din suprafața totală a parcului. clădirile și amenajările pentru diferite activități din parcurile și grădinile publice se admit cu condiția de a nu avea separări fizice care să impună interdicția liberei circulații.

Articolul 3 Utilizari Interzise. In zona V1 se interzic orice intervenții care contravin legilor și normelor în vigoare. De asemenea, se interzic orice schimbări ale funcțiunilor spațiilor verzi publice și specializate; se interzice conversia grupurilor sanitare în spații comerciale; se interzice ocuparea malurilor între drumul de halaj și oglinda de apă ca și poziționarea pe platforme flotante sau pe piloți în interiorul oglinzii de apă a unor funcțiuni în absența unui P.U.Z. de ansamblu al amenajării peisagistice a malurilor; se interzic orice improvizații ale colectării apelor uzate ale construcțiilor lacustre; se interzice localizarea tonetelor și tarabelor prin decuparea abuzivă a spațiilor plantate adiacente trotuarelor, atât în interior, cât și pe conturul exterior al spațiilor verzi.

3. Descrierea sitului

3.1. Istoric

Parcul Drumul Taberei (fost Moghioroș) are o suprafață totală de 103.817 mp. Parcul este delimitat de Str. Brașov, Bld. Drumul Taberei și Str. Târgu Neamț.

Context și istoric:

Parcul Drumul Taberei, simbol al cartierului cu același nume și cel mai mare parc din Sectorul 6, a fost amenajat în anii 1960 pe terenul unde ICAR testa avioane. A fost gândit ca spațiu verde central pentru o populație de aproximativ 60.000 de locuitori. În epoca comunistă era cunoscut ca *Parcul Alexandru Moghioroș*. În 1976 a fost construit ștrandul "Trei Ligheane", funcțional și azi sub denumirea *Magic Summer Waves*.

Modernizare (2013–2015) - Parcul a fost reamenajat complet:

- 7 km de sisteme de irigații automate;
- 13 camere video cu infraroșu și recunoaștere facială;
- pasarelă suspendată panoramică (Podul Bengaules);
- 3 locuri de joacă moderne;
- pistă de biciclete și role (1,6 km);
- 2 pavilioane de relaxare;
- refacerea aleilor și iluminatului;
- restaurarea fântânii centrale în stil brutalist.

Elemente importante:

- Lacul artificial: 1,18 ha, adâncime max. 1,3 m, utilizat pentru agrement și proiecții pe apă și este secăt iarna.

- Amfiteatru: construit în locul teatrului de vară, gazdă pentru festivaluri, spectacole și *Cinema sub Stele*.
- Serele exotice: inaugurate în 2019, 7 pavilioane cu climate tematice (climat tropical, climat mediteranean, deșert cactuși, plante suculente și o zonă ecuatorială).
- Terenuri de sport: reabilitate în 2022, cu suprafețe certificate FIBA, FIVB, IHF.
- Activități și evenimente: *West Side Flower Fest* și *Christmas Market*, *Camp Run*, scenă de teatru pentru copii.
- Căsuță cu cărți pentru împrumut și donații.

Parcul Drumul Taberei este un reper esențial al vieții urbane din Sectorul 6, oferind o combinație reușită între funcții ecologice, recreative, sportive și culturale, într-un cadru bine întreținut și modernizat.

3.2. Descrierea stilului

Stilul Parcului Drumul Taberei este un stil liber peisager. Stilul peisager creează zone cu un caracter natural prin care se urmărește o trecere gradată de la volumul construit înspre peisaj.

Stilul peisager se caracterizează prin următoarele principii de proiectare:

- grupurile de plante sunt dispuse etajat și sunt lăsate să se dezvolte liber, caracterizându-se printr-o compoziție liberă, apropiată de imaginea peisajului natural;
- vegetația nu este geometrizată prin tundere și nu este dispusă după trasee sau în forme riguroase;
- peluzele largi cu iarbă și flori creează un cadru romantic.

3.3. Clasificare sit

Situl face parte din categoria de parc cu o suprafața de 103.817 mp. Parcul este o structura independentă, aflată în proprietatea statului sau a unităților administrative teritoriale și accesibilă publicului larg, în care predomină vegetația (de regulă arborescentă) și care este prevăzută cu dotari și/ sau echipamente care permit desfășurarea unei game largi de activități pentru recreere adresate unei palete largi de utilizatori.

3.4. Situația existentă

Zona de intervenție studiată se află în cadrul Parcului Drumul Taberei, respectiv zona verde adiacentă Serelor Exotice și Pavilionului pentru Șah (Fig. 1).

Suprafață totală a sitului studiat este de 3980 mp, dintre care structura cu acoperiș verde este de 391 mp.

Zona studiată conține 12 specii de arbori (*Acer platanoides*, *Acer platanoides* 'Crimson King', *Acer platanoides* 'Globosum', *Betula pendula*, *Catalpa bignonioides*, *Fraxinus excelsior*, *Morus* sp., *Picea pungens* 'Argentea', *Pinus nigra*, *Styphnolobium japonicum*, *Tilia platyphyllos*, *Ulmus* sp.) reprezentând 10 genuri (*Acer*, *Betula*, *Catalpa*, *Fraxinus*, *Morus*, *Picea*, *Pinus*, *Styphnolobium*, *Tilia*, *Ulmus*).

Majoritatea arborilor sunt amplasați în grupuri omogene, în funcție de specie, urmând un stil liber peisager, în interiorul zonei.

Figură 1. Zona de intervenție este cea evidențiată

Marginea sud-vestică este definită de un aliniament de *Acer platanoides* 'Crimson King', cel mai probabil plantat în cadrul ultimei intervenții de reamenajare. Pe laturile nordică, vestică și sudică, perimetrul este delimitat de un gard viu format din *Thuja* sp.

Analiza dimensiunilor arborilor indică existența a două generații vegetale distincte: unele exemplare aparțin unei amenajări anterioare, iar altele au fost introduse cu ocazia reamenajării recente.

În cadrul sitului sunt prezente și câteva masive de arbuști și plante perene, cu o suprafață totală de aproximativ 990 mp, amplasate pe versanții vegetali care coboară de pe acoperișul pavilionului și piciorul podului. Aceste masive sunt compuse din specii precum *Rosa* sp., *Sedum* sp., *Lonicera* sp. și *Hypericum* sp.

Figură 2. Grupuri omogene de specii de arbori (*Acer sp.*, *Tilia sp.*, *Betula sp.*)

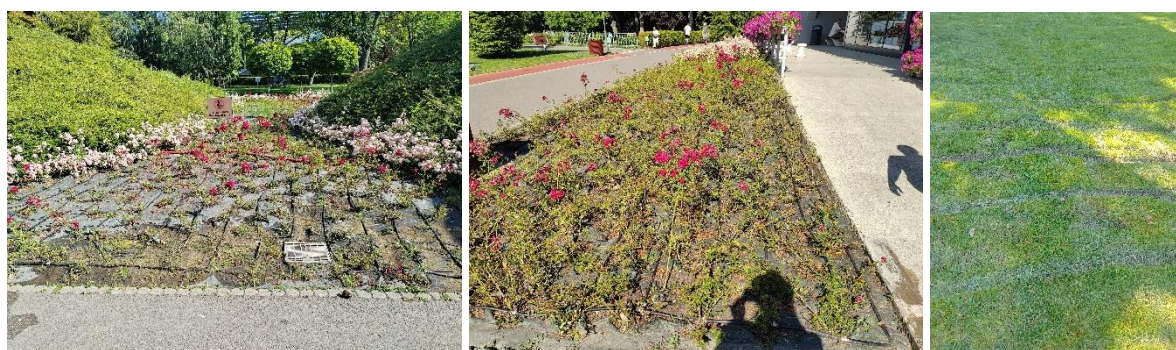

Figură 3. Grupuri omogene de arbori maturi – zona umbrită

Figură 4. Zona pavilionului cu acoperiș verde și masive de arbuști și perene, vedere din pavilion spre Serele Exotice

Datorită unor posibile disfuncționalități ale sistemului de drenaj și a unui regim de irigare excesiv, o parte dintre arbori au fost deja înlocuiți, iar alții prezintă semne evidente de uscăciune și depreciere. Se observă zone frecvente de băltire, atât pe suprafața gazonului, cât și în zonele joase ale masivelor de arbuști.

Figură 5. Zona depreciată în urma băltilor

Figură 6. Arbori uscați

În prezent, zona este inaccesibilă circulației pietonale, ca urmare a lucrărilor de foraj de mare adâncime realizate pentru alimentarea cu apă a serelor.

Parcul este întreținut de Administrația Domeniului Public și Dezvoltare Urbană Sector 6 (ADPDU Sector 6).

4. Analiza situației existente

4.1. Inventarierea vegetației arboricole

Pe amplasamentul studiat s-au identificat un număr de 85 exemplare de arbori dintre care 5 sunt morți. Înălțimea speciilor este cuprinsă între 3 și 16 m, iar diametrul trunchiului este cuprins între 2 și 59 cm.

La nivel de specie, cele mai comune 4 specii identificate (*Acer platanoides* 'Crimson King', *Betula pendula*, *Fraxinus excelsior*, *Tilia platyphyllos*) reprezintă aproximativ 68% din totalul de 12 specii existente pe situl analizat.

Tabel 1. Specii de plante lemnoase identificate

Nr.crt.	Specie	Cod specie	Viabili	Morti
1	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	Ack	23	1
2	<i>Betula pendula</i>	Bp	11	1
3	<i>Fraxinus excelsior</i>	Fe	10	0
4	<i>Tilia platyphyllos</i>	Tp	10	0
5	<i>Styphnolobium japonicum</i>	Sj	7	1
6	<i>Pinus nigra</i>	Pn	6	0
7	<i>Acer platanoides</i>	Ap	4	0
8	<i>Acer platanoides</i> 'Globosum'	Ag	4	0
9	<i>Catalpa bignonioides</i>	Cb	2	0
10	<i>Morus sp.</i>	Msp.	1	1
11	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	Pp	1	1
12	<i>Ulmus sp.</i>	Usp.	1	0

Din cele 10 de genuri identificate în sit 4 din cele mai comune genuri (*Acer*, *Betula*, *Fraxinus*, *Tilia*) reprezintă aproximativ 78% din totalul genurilor identificate.

Tabel 2. Genuri de plante lemnoase identificate

Nr. crt.	Gen	Viabili	Morti
1	<i>Acer</i>	31	1
2	<i>Betula</i>	11	1
3	<i>Fraxinus</i>	10	0
4	<i>Tilia</i>	10	0
5	<i>Styphnolobium</i>	7	1
6	<i>Pinus</i>	6	0
7	<i>Catalpa</i>	2	0

8	<i>Morus</i>	1	1
9	<i>Picea</i>	1	1
10	<i>Ulmus</i>	1	0

Tabel 3. Inventarul plantelor lemnoase identificate

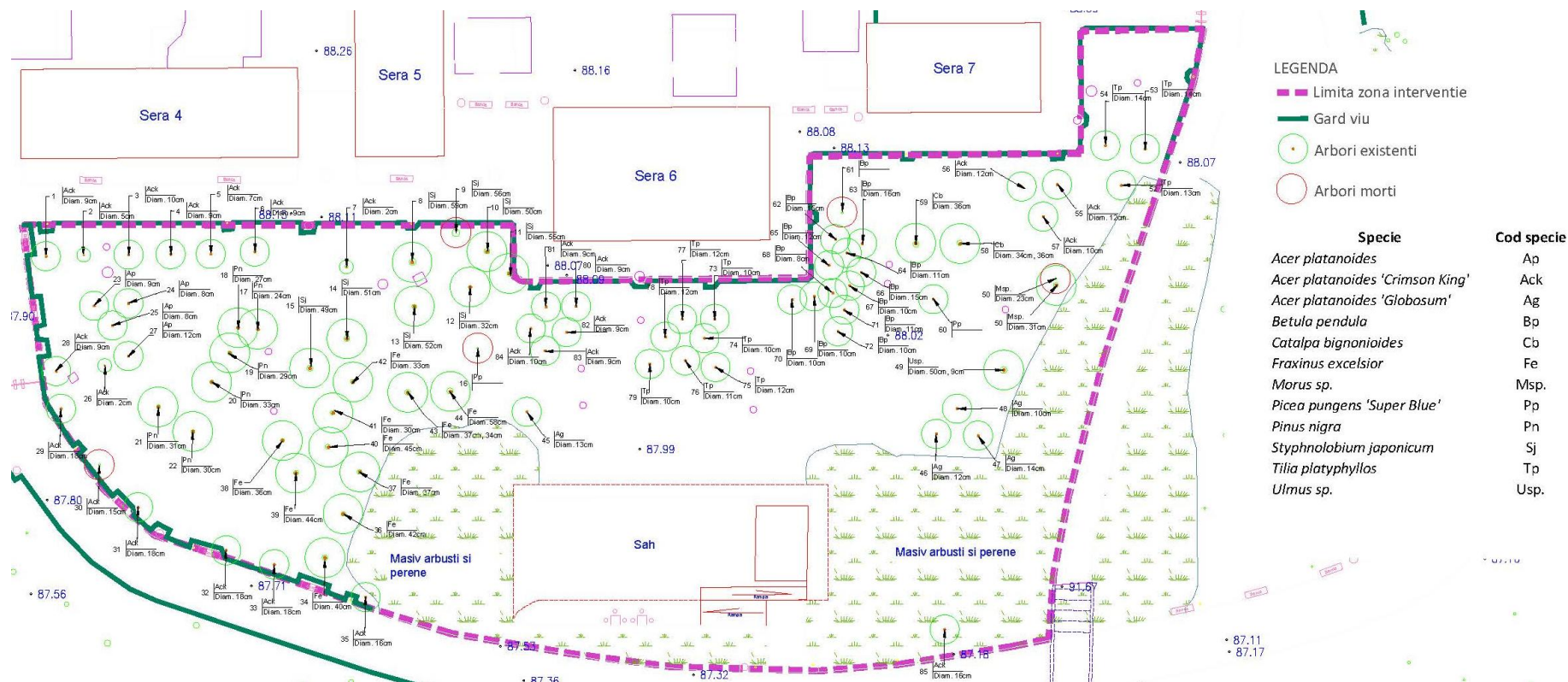
Nr crt	Cod plansa	Specie	Gen	Cod specie	Diametrul trunchiului (cm)		Morti
					DBH S1	DBH S2	
1	27	<i>Acer platanoides</i>	<i>Acer</i>	Ap	12		0
2	23	<i>Acer platanoides</i>	<i>Acer</i>	Ap	9		0
3	25	<i>Acer platanoides</i>	<i>Acer</i>	Ap	9		0
4	24	<i>Acer platanoides</i>	<i>Acer</i>	Ap	8		0
5	29	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	18		0
6	31	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	18		0
7	32	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	18		0
8	33	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	18		0
9	35	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	16		0
10	85	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	16		0
11	30	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	15		1
12	55	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	12		0
13	56	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	12		0
14	3	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	10		0
15	57	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	10		0
16	84	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	10		0
17	1	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	9		0
18	4	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	9		0
19	6	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	9		0
20	28	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	9		0
21	80	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	9		0
22	81	<i>Acer platanoides</i> 'Crimson King'	<i>Acer</i>	Ack	9		0

23	82	<i>Acer platanoides 'Crimson King'</i>	<i>Acer</i>	Ack	9		0
24	83	<i>Acer platanoides 'Crimson King'</i>	<i>Acer</i>	Ack	9		0
25	5	<i>Acer platanoides 'Crimson King'</i>	<i>Acer</i>	Ack	7		0
26	2	<i>Acer platanoides 'Crimson King'</i>	<i>Acer</i>	Ack	5		0
27	7	<i>Acer platanoides 'Crimson King'</i>	<i>Acer</i>	Ack	2		0
28	26	<i>Acer platanoides 'Crimson King'</i>	<i>Acer</i>	Ack	2		0
29	47	<i>Acer platanoides 'Globosum'</i>	<i>Acer</i>	Ag	14		0
30	45	<i>Acer platanoides 'Globosum'</i>	<i>Acer</i>	Ag	13		0
31	46	<i>Acer platanoides 'Globosum'</i>	<i>Acer</i>	Ag	12		0
32	48	<i>Acer platanoides 'Globosum'</i>	<i>Acer</i>	Ag	10		0
33	63	<i>Betula pendula</i>	<i>Betula</i>	Bp	16		0
34	62	<i>Betula pendula</i>	<i>Betula</i>	Bp	15		0
35	66	<i>Betula pendula</i>	<i>Betula</i>	Bp	15		0
36	65	<i>Betula pendula</i>	<i>Betula</i>	Bp	12		0
37	64	<i>Betula pendula</i>	<i>Betula</i>	Bp	11		0
38	71	<i>Betula pendula</i>	<i>Betula</i>	Bp	11		0
39	67	<i>Betula pendula</i>	<i>Betula</i>	Bp	10		0
40	69	<i>Betula pendula</i>	<i>Betula</i>	Bp	10		0
41	70	<i>Betula pendula</i>	<i>Betula</i>	Bp	10		0
42	72	<i>Betula pendula</i>	<i>Betula</i>	Bp	10		0
43	68	<i>Betula pendula</i>	<i>Betula</i>	Bp	8		0
44	61	<i>Betula pendula</i>	<i>Betula</i>	Bp			1
45	59	<i>Catalpa bignonioides</i>	<i>Catalpa</i>	Cb	36		0
46	58	<i>Catalpa bignonioides</i>	<i>Catalpa</i>	Cb	34	36	0
47	44	<i>Fraxinus excelsior</i>	<i>Fraxinus</i>	Fe	58		0
48	40	<i>Fraxinus excelsior</i>	<i>Fraxinus</i>	Fe	45		0
49	39	<i>Fraxinus excelsior</i>	<i>Fraxinus</i>	Fe	44		0
50	36	<i>Fraxinus excelsior</i>	<i>Fraxinus</i>	Fe	42		0
51	34	<i>Fraxinus excelsior</i>	<i>Fraxinus</i>	Fe	40		0
52	37	<i>Fraxinus excelsior</i>	<i>Fraxinus</i>	Fe	37		0
53	43	<i>Fraxinus excelsior</i>	<i>Fraxinus</i>	Fe	37	34	0
54	38	<i>Fraxinus excelsior</i>	<i>Fraxinus</i>	Fe	36		0
55	42	<i>Fraxinus excelsior</i>	<i>Fraxinus</i>	Fe	33		0
56	41	<i>Fraxinus excelsior</i>	<i>Fraxinus</i>	Fe	30		0
57	50	<i>Morus sp.</i>	<i>Morus</i>	Msp.	31		0
58	51	<i>Morus sp.</i>	<i>Morus</i>	Msp.	23		1
59	16	<i>Picea pungens 'Argentea'</i>	<i>Picea</i>	Pp	0		1
60	60	<i>Picea pungens 'Argentea'</i>	<i>Picea</i>	Pp			0
61	20	<i>Pinus nigra</i>	<i>Pinus</i>	Pn	33		0
62	21	<i>Pinus nigra</i>	<i>Pinus</i>	Pn	31		0

63	22	<i>Pinus nigra</i>	<i>Pinus</i>	Pn	30		0
64	19	<i>Pinus nigra</i>	<i>Pinus</i>	Pn	29		0
65	18	<i>Pinus nigra</i>	<i>Pinus</i>	Pn	27		0
66	17	<i>Pinus nigra</i>	<i>Pinus</i>	Pn	24		0
67	8	<i>Styphnolobium japonicum</i>	<i>Styphnolobium</i>	Sj	59		0
68	9	<i>Styphnolobium japonicum</i>	<i>Styphnolobium</i>	Sj	56		1
69	11	<i>Styphnolobium japonicum</i>	<i>Styphnolobium</i>	Sj	55		0
70	13	<i>Styphnolobium japonicum</i>	<i>Styphnolobium</i>	Sj	52		0
71	14	<i>Styphnolobium japonicum</i>	<i>Styphnolobium</i>	Sj	51		0
72	10	<i>Styphnolobium japonicum</i>	<i>Styphnolobium</i>	Sj	50		0
73	15	<i>Styphnolobium japonicum</i>	<i>Styphnolobium</i>	Sj	49		0
74	12	<i>Styphnolobium japonicum</i>	<i>Styphnolobium</i>	Sj	32		0
75	53	<i>Tilia platyphyllos</i>	<i>Tilia</i>	Tp	14		0
76	54	<i>Tilia platyphyllos</i>	<i>Tilia</i>	Tp	14		0
77	52	<i>Tilia platyphyllos</i>	<i>Tilia</i>	Tp	13		0
78	75	<i>Tilia platyphyllos</i>	<i>Tilia</i>	Tp	12		0
79	77	<i>Tilia platyphyllos</i>	<i>Tilia</i>	Tp	12		0
80	78	<i>Tilia platyphyllos</i>	<i>Tilia</i>	Tp	12		0
81	76	<i>Tilia platyphyllos</i>	<i>Tilia</i>	Tp	11		0
82	73	<i>Tilia platyphyllos</i>	<i>Tilia</i>	Tp	10		0
83	74	<i>Tilia platyphyllos</i>	<i>Tilia</i>	Tp	10		0
84	79	<i>Tilia platyphyllos</i>	<i>Tilia</i>	Tp	10		0
85	49	<i>Ulmus sp.</i>	<i>Ulmus</i>	Usp.	50	39	0

Figură 7. Plan inventar vegetație existentă

4.2. Estetica vegetației existente

Vegetația existentă oferă un peisaj echilibrat și variat din punct de vedere estetic, rezultat din îmbinarea arborilor maturi cu exemplare tinere, precum și a speciilor autohtone cu cultivaluri ornamentale. Prezența a două generații vegetale contribuie la o compoziție stratificată și dinamică, cu valoare peisageră ridicată.

Masivele de arbuști și plante perene, amplasate pe versanții vegetali, completează compoziția cu texturi și cromatici diverse, contribuind la integrarea naturală a arhitecturii pavilionului și a podului în peisaj. Speciile utilizate sunt atractive în diferite sezoane, susținând interesul vizual pe tot parcursul anului.

Totuși, estetica generală este afectată local de problemele de drenaj și de supraincinerare, care au dus la uscarea unor arbori și la apariția bălților. Aceste disfuncționalități creează zone degradate vizual și afectează coerența compoziției.

Speciile foioase prezente sunt bine adaptate condițiilor locale și integrate armonios în context. Aspectul general al vegetației poate fi îmbunătățit prin lucrări de întreținere sanitară punctuală și remedierea problemelor de drenaj, ceea ce ar permite valorificarea întregului potențial estetic al ansamblului vegetal existent.

5. Particularități morfologice generale privind caracterul peisager al vegetației lemnoase

5.1. Analiza estetică a vegetației existente

5.1.1. *Acer platanoides* – arțar norvegian, paltin de câmp

Arțarul norvegian este un arbore de talie mare, cu port amplu și coroană bogată, globuloasă. Poate atinge înălțimi de până la 30 m.

Acer platanoides este originar din Europa Centrală și de Est, cu arealul natural extins din sudul Scandinaviei până în Munții Caucaz și nordul Iranului. Se găsește în mod natural în pădurile de foioase de deal și de munte, adesea în amestec cu fagul, carpenul sau stejarul. În România este o specie spontană în zonele montane și submontane, dar este răspândit și ca arbore decorativ în orașe, parcuri și aliniamente stradale.

Frunzele sunt opuse, palmat-lobate, cu 5 (rareori 7) lobi triunghiulari și sinusuri largi, adânci. Frunza are o dimensiune cuprinsă între 10–18 cm și prezintă o colorație verde intens, devenind galbenă sau roșatică toamna. Pețiolul este lung și, la rupere, exudă o sevă alb-lăptoasă, specifică speciei.

Scoarța este netedă la exemplarele tinere, devenind crăpată longitudinal la maturitate.

Florile sunt galben-verzui, grupate în inflorescențe corimbiforme erecte, apărând înaintea înfrunzirii.

Fructul este o disamară lată, cu aripioare dispuse aproape orizontal.

Acer platanoides este o specie rezistentă, adaptabilă, cu o capacitate bună de regenerare. Suportă bine seceta și poluarea urbană, fiind frecvent utilizat ca arbore ornamental. Preferă soluri fertile, bine drenate, dar tolerează și substraturi mai compacte, inclusiv cele calcaroase. Suportă semiumbra, dar dezvoltarea optimă are loc în plin soare.

5.1.2. *Acer platanoides* 'Crimson King' – arțar norvegian cu frunze purpurii

'Crimson King' este un cultivar al arțarului norvegian, apreciat pentru frunzișul său ornamental de culoare purpuriu închis pe tot parcursul sezonului de vegetație. Este un arbore de talie medie spre mare, cu creștere mai lentă decât specia de bază, atingând înălțimi de 10–15 m și diametrul coroanei de până la 10 m. Portul este amplu, cu coroană densă, larg ovală sau ușor conică.

Originar din Europa, acest cultivar a fost selecționat pentru utilizări peisagistice urbane și rezidențiale. Frunzele sunt palmat-lobate, opuse, cu 5 lobi adânci, iar pețiolul lung secretă sevă alb-lăptoasă la rupere. Colorația intens purpurie a frunzelor este stabilă, oferind contrast puternic în compozițiile vegetale.

Florile galben-roșcate apar primăvara, înainte de înfrunzire, fiind mai puțin vizibile datorită culorii frunzelor. Fructul este o disamară cu aripioare larg răspândite.

Cultivarul este rezistent la condiții urbane, secetă și poluare atmosferică. Preferă soluri fertile, bine drenate, dar se adaptează și la soluri mai grele. Are cerințe moderate față de lumină, dar colorația frunzelor este mai intensă în plin soare.

5.1.3. *Acer platanoides* 'Globosum' – arțar norvegian globular

'Globosum' este un cultivar al arțarului norvegian, remarcat pentru coroana sa sferică, densă și regulată, care nu necesită tăieri de formare. Este un arbore de talie mică spre medie, utilizat frecvent în aliniamente stradale, piețe sau curți urbane, unde spațiul este limitat. Poate atinge înălțimi de 5–7 m, cu un diametru al coroanei comparabil sau chiar mai mare decât înălțimea, formând o siluetă rotundă perfectă.

Frunzele sunt palmat-lobate, opuse, cu 5 lobi adânci și margini ușor ondulate. Au o culoare verde închis lucios, devenind galben-aurii toamna. Pețiolul lung secretă sevă alb-lăptoasă la rupere, caracteristică speciei.

Florile galben-verzui apar primăvara, înainte de înfrunzire, fiind grupate în inflorescențe erecte. Fructul este o disamară cu aripi larg răspândite.

'Globosum' este un arbore foarte rezistent la condițiile urbane: poluare, secetă, tăieri ale rădăcinilor sau soluri compacte. Preferă solurile fertile și bine drenate, dar tolerează și solurile mai grele sau calcaroase. Se dezvoltă cel mai bine în plin soare, dar suportă și semiumbra.

Datorită formei sale compacte și aspectului ornamental, este ideal pentru plantări în zone pietonale, spații mici sau în fațadele clădirilor, unde se dorește o structură vegetală controlată și de impact vizual.

5.1.4. *Betula pendula* - mestecăn

Caracteristica comună a tuturor speciilor de mestecăn este coaja marcată de dungi fine, orizontale. Aceasta are o textură subțire, asemănătoare cu hârtia fină, și se desprinde în fâșii în mod natural. Coaja mestecănelui conține o cantitate semnificativă de rășini și este pigmentată, conferind numele diferitelor specii de mestecăn: roșu, alb, negru și galben. Mugurii apar devreme în primăvară și cresc până în începutul verii. Toți mugurii frunzelor se dezvoltă lateral. Ajunge la o înălțime de maxim 30 m.

Florile mestecănelui sunt monoice, însemnând că au flori femele și flori masculine care se deschid simultan sau puțin înainte de apariția frunzelor. Florile femele sunt grupate în amenți (sau mătîșori), formând câte trei la baza mătîșorilor masculi. După fertilizare, amenții pistilului devin strobili, compuși din două mici semințe cu aripi, învelite într-o coajă de culoare maro cu o consistență aproape lemnoasă. Semințele se dezvoltă în interior, iar cotiledoanele sunt plate și cărnoase. Toate speciile de mestecăn cresc ușor din semințe.

5.1.5. *Catalpa bignonioides* – catalpa, arbore cu păstăi

Catalpa bignonioides este un arbore de talie 3, cu creștere rapidă și port larg, neregulat, deseori cu ramuri răsucite și coroană rotunjită. Poate atinge înălțimi de 10–15 m și un diametru al coroanei de până la 10 m, fiind utilizată frecvent ca arbore ornamental în parcuri, grădini sau alinamente stradale.

Frunzele sunt opuse sau verticilate, foarte mari (10-20 cm), cu formă ovată sau cordată și margini netede. Sunt de culoare verde intens pe față, mai deschise pe dos și au o textură moale, pufoasă. La frecare, frunzele degajă un miros specific, ușor neplăcut.

Florile sunt mari, decorative, de culoare albă cu pete galbene și purpurii în interior, grupate în panicule conice erecte (15-20 cm), apărând la începutul verii (iunie-iulie). Fructul este o capsulă lungă, îngustă și pendulă, asemănătoare unei păstăi, care persistă pe arbore și în timpul iernii.

Specia este originară din sud-estul Statelor Unite, dar este cultivată pe scară largă în Europa ca arbore decorativ. Preferă soluri fertile, bine drenate, dar se adaptează la o varietate de condiții, inclusiv soluri mai grele sau slab fertile. Necesită multă lumină pentru a se dezvolta armonios și este moderat rezistentă la secetă și poluare urbană.

Catalpa este valoroasă în spațiile verzi pentru frunzișul amplu, umbra densă și înflorirea spectaculoasă, fiind adesea folosită ca punct focal sau pentru efect decorativ în compoziții peisagistice.

5.1.6. *Fraxinus excelsior* – frasin comun

Areal natural: Europa Asia Mică. Arbore de talie mare, 25-35 m înălțime. Lemnul este dur și elastic și rezistă la presiune, cu tulpina dreaptă, bine elagată în masiv și înfurcită când își pierde mugurele terminal. Coroana este ovoidă, transparentă cu ramuri erecte. Frunzele sunt mari, de 30-40 cm lungime, imparipenat compuse, cu 7-11 foliole lungi de 4-15 cm, sesile, ovat-lanceolate, pe dos păroase.

Florile poligame, violacee, grupate în panicule erecte, apoi pendente. Apar din mugurii laterali înainte de înfrunzire. Înfloarește în martie-aprilie, înainte să apară frunzele. Florile apar purpurii și se dezvoltă spre verde-gălbui. Preferă solurile fertile, este tolerant la inundații sezoniere și la aciditatea solului.

Fructele samare de 2-4 cm lungime și 4-6 cm lățime.

5.1.7. *Morus* sp. – dud

Genul *Morus* cuprinde arbori sau arbuști de talie mică și medie, cu creștere viguroasă și coroană largă, neregulată. Cele mai comune specii cultivate sunt *Morus alba* (dudul alb), *Morus nigra* (dudul negru) și *Morus rubra* (dudul roșu), diferențiate prin culoarea fructelor și aspectul frunzelor. Înălțimea variază între 6 și 15 m, în funcție de specie și condițiile de mediu.

Frunzele sunt mari (8–20 cm), alterne, simple, cu marginea întreagă sau ușor dințată, variabil lobate (mai ales la exemplarele tinere). Suprafața frunzei este lucioasă sau ușor pubescentă, iar culoarea variază de la verde deschis la verde închis. Frunzișul este căzut toamna, uneori cu colorații galbene.

Florile sunt mici, verzui, unisexuate, grupate în inflorescențe cilindrice. Polenizarea este anemofilă sau entomofilă, în funcție de specie. Fructele sunt comestibile, de tip polidrupă, cărnoase, de culoare albă, roșie, roz sau neagră, în funcție de specie, cu gust dulce-acrișor.

Morus sp. este originar din Asia și America de Nord, fiind naturalizat și cultivat în Europa pentru fructe, umbră sau valoare ornamentală. Preferă soluri fertile, bine drenate, dar tolerează și

condiții mai sărace. Este rezistent la secetă, poluare și variații climatice, ceea ce îl face potrivit pentru utilizări urbane și rurale.

Speciile de dud sunt frecvent utilizate în grădini, parcuri, livezi urbane și în sisteme de grădinărit comestibil, oferind atât valoare ecologică, cât și estetică. În trecut, *Morus alba* a fost cultivat extensiv pentru hrănirea viermilor de mătase.

5.1.8. *Picea pungens* 'Argentea' – molid argintiu, molid albastru

Picea pungens 'Argentea' este un cultivar decorativ al molidului albastru (*Picea pungens*), apreciat pentru culoarea sa spectaculoasă, argintiu-albăstruie. Este un conifer de talie medie spre mare, cu creștere lentă și port conic, regulat, devenind larg piramidal la maturitate. Poate atinge înălțimi de 10–15 m, cu diametrul coroanei de 4–6 m.

Frunzele sunt aciculare, rigide, dispuse radial, cu o lungime de 2–3 cm, de culoare argintie până la albastrui intens, conferind un aspect metalic, foarte decorativ. Acele au vârf înțepător și persistă timp de mai mulți ani pe ramuri.

Conurile sunt cilindrice, pendente, lungi de 6–10 cm, de culoare brun-deschis la maturitate. Scoarța este brună, solzoasă, exfoliindu-se la vârsta adultă.

Originar din zonele montane ale vestului Americii de Nord, acest cultivar este foarte utilizat în amenajări peisagistice pentru contrastul său cromatic, fiind plantat solitar, în grupuri sau ca element de structură în grădini formale.

Preferă soluri fertile, ușor acide, bine drenate, dar tolerează și substraturi mai sărace. Necesită expunere la soare pentru a-și păstra intensitatea culorii și nu suportă umbrirea prelungită. Este rezistent la ger, secetă moderată și poluare urbană, dar sensibil la bălțirea apei și la solurile compacte.

5.1.9. *Pinus nigra* – pin negru austriac

Areal natural: Europa centrală și de sud, Austria, Grecia, România.

Arbore cu trunchi drept, înalt de 30-40 m, acoperit cu o scoarță cenușie-negricioasă. Coroana în tinerețe conică, apoi se lărgeste și ajunge tabulară. Lujerii sunt groși, cenușii-negricioși, cu muguri mari, rășinoși.

Frunzele aciculare de 8-14 cm, verzi întunecate, îngrămadite spre vârful

lujerilor și îndreptate înainte. Conurile de 4-8 cm sunt grupate câte 2-4, semintele au 4-7 mm și aripa neagră. Pinul negru prezintă mai multe subspecii și anume:

- * *P. nigra* ssp. *banatica* (Endl) Novak, Pin negru de Banat,;
- * *P. nigra* ssp. *salzmanii* (Dunal) Franco, Pin negru de Pirinei;
- *P. nigra* ssp. *pallasiana* (Lamb) Holmboe, Pin negru de Crimeea.

Pinul negru are pretenții mici față de sol și condițiile climatice. Se comportă bine pe soluri însoțite, fertile. Este rezistent la ger și secetă.

5.1.10. *Styphnolobium japonicum* – salcâm japonez, pagoda tree

Styphnolobium japonicum (sin. *Sophora japonica*) este un arbore de talie medie spre mare, cu port larg, rotunjit sau ușor neregulat, originar din China, deși este cunoscut sub denumirea comună de „salcâm japonez”. În condiții favorabile, poate atinge înălțimi de 15–20 m și un diametru al coroanei de până la 12–15 m.

Frunzele sunt compuse, imparipenate, lungi de 15–25 cm, cu 7–17 foliole ovale, verzi-mătăsoase pe față și ușor pubescente pe dos. Frunzișul are un aspect delicat, aerat, și devine galben toamna. Arborele este foios, cu înfrunzire târzie primăvara.

Florile apar în a doua jumătate a verii (iulie–august), sunt alb-crem, parfumate, papilionate, grupate în panicule ample, terminale, de până la 30 cm lungime. Polenizarea este entomofilă, iar înflorirea spectaculoasă face din salcâmul japonez un arbore ornamental valoros. Fructele sunt păstăi articulate, lungi, de culoare verzuie, care rămân adesea pe ramuri până iarna.

Este o specie termo- și heliofilă, rezistentă la secetă, poluare și condiții urbane dificile, ceea ce o face ideală pentru utilizare în aliniamente stradale, piețe, parcuri și grădini publice. Preferă soluri fertile, bine drenate, dar tolerează și substraturi calcaroase sau compacte.

Datorită portului elegant, înfloririi târzii și rezistenței în medii urbane, *Styphnolobium japonicum* este frecvent utilizat în spațiile verzi ca arbore solitar sau de aliniament.

5.1.11. *Tilia platyphyllos* – tei cu frunză mare, tei pucios

Tilia platyphyllos este un arbore de talie mare, cu port impunător și coroană amplă, larg rotunjită. Poate atinge înălțimi de 25–35 m și diametre ale coroanei de până la 20 m, fiind una dintre cele mai masive specii de tei. Este frecvent utilizat ca arbore de aliniament, umbrire sau în parcuri, datorită aspectului său decorativ și longevității.

Frunzele sunt mari (10–20 cm), cordiforme, cu vârful ascuțit, marginea dințată și baza asimetrică. Suprafața superioară este verde închis, lucioasă, iar cea inferioară este mai deschisă și prezintă peri albi sau ruginii în axilele nervurilor. Frunzișul oferă o umbră densă și uniformă.

Florile sunt mici, galben-pal, plăcut parfumate, grupate în inflorescențe pendente cu 2–5 flori, însoțite de o bractee liniar-lanceolată. Înflorirea are loc în iunie, fiind o importantă sursă de nectar pentru albine.

Fructul este o nuculă mică, sferică, cu coajă dură, acoperită de peri fini, mai mare și mai dură decât la alte specii de tei. Răspândirea este anemocoră.

Specia este originară din Europa Centrală și Sudică, regăsindu-se și spontan în zona montană a României. Preferă soluri fertile, profunde, bine drenate, ușor acide până neutre. Este sensibilă la secetă excesivă și poluare intensă, dar rezistă bine în zone semiurbane și climat continental moderat.

Teiul cu frunză mare este apreciat pentru valoarea sa ornamentală, pentru umbra densă pe care o oferă și pentru valoarea ecologică ridicată (polenizatori, biodiversitate), fiind un element valoros în spațiile verzi de mari dimensiuni.

5.1.12. *Ulmus* sp. - Ulm

Areal natural: Europa, Asia, Africa de Nord.

Are talie mai mică decât ulmul de câmp, 30 UI înălțime, cu tulpina neregulată scoarța netedă 3 tinerețe, apoi cu ritidom crăpat îngust.

Coroana largă, rară IS neregulat ramificată, cu frunzele lat-eliptice, mari de 8-16 cm lungime, la vârf brusc acuminate, la bază asimetrice, pe margine acut-dublu-serate, cu flori în fascicule dese Și fruct samară eliptică.

Maturația fructelor are loc în mai-iunie. Lăstărește slab IS nu drajonează.

În cultură se întâlnesc varietățile: Atropurpurea Redh., cu frunze ruginii; Pendula Redh., cu ramurile tinere pendente; Fastigiata Loud., cu coroana piramidală.

6. Aspecte legislative

Aspecte legislative Conform Legii nr. 348/2003 Art 14 și Art 17 (anexa 3), speciile regăsite pe sit nu intră sub incidența aspectului juridic. Legea nr. 9/1973 privind protecția rezervațiilor și a monumentelor naturii, art. 30 „Pot fi declarate rezervații ori monumente ale naturii și fac obiect de protecție, în această calitate, acele zone de terenuri sau de ape, precum și acele obiective naturale, distincte, care se impun a fi conservate și transmise generațiilor viitoare datorită importanței lor științifice, estetice sau rarității.” Anexa Nr. 1 OUG 57/2007 precizează următorul aspect „Monumente ale naturii sunt acele arii naturale protejate al căror scop este protecția și conservarea unor elemente naturale cu valoare și semnificație ecologică, științifică, peisagistică deosebite, reprezentate de specii de plante sau animale sălbatice rare, endemice sau amenințate cu dispariția, arbori seculari, asociații floristice și faunistice, fenomene geologice – peșteri, martori de eroziune, chei, cursuri de apă, cascade și alte manifestări și formațiuni geologice, depozite fosiliere, precum și alte elemente naturale cu valoare de patrimoniu natural prin unicitatea sau raritatea lor.” Conform analizei din punct de vedere istoric a evoluției sitului, arborii nu sunt arbori seculari.

Din punct de vedere estetic arborii nu reprezintă valoare peisagistică însemnată. Astfel că în baza studiului elaborat arborii nu se încadrează ca și monument al naturii. De asemenea monumentele naturii corespund categoriei III-IUCN (OUG 236/2000) iar speciile de plante de pe sit nu se regăsesc în listele de specii protejate ale anexelor Ordonanței de urgență.

7. Impactul sitului asupra zonelor învecinate

Parcul Drumul Taberei constituie un important pol verde în structura urbană a cartierului, datorită amplasării sale centrale și accesibilității favorabile dinspre multiple direcții.

Zona de intervenție vizează reamenajarea și revitalizarea ansamblului Serelor Exotice, care parțial în prezent are zone verzi inaccesibile publicului. Deși accesul va rămâne parțial restricționat, noua amenajare va deschide perspective inedite și va diversifica experiența vizitatorilor.

Prin transformarea acestui spațiu într-o zonă atractivă, cu funcțiuni culturale și educaționale, proiectul va contribui semnificativ la creșterea valorii peisagere și sociale a parcului. Spațiul reamenajat va deservi o gamă largă de utilizatori, adresându-se tuturor categoriilor sociale și de vârstă din cartierele învecinate și chiar pentru turiști, consolidând astfel rolul parcului ca punct de referință cultural și recreativ în Sectorul 6 din București.

8. Modalități de abordare a vegetației din sit

Vegetația existentă se află, în general, într-o stare bună, cu excepția a cinci exemplare de arbori uscați, care vor fi propuse pentru îndepărtare. Uscarea acestora este cel mai probabil cauzată de o întreținere deficitară și/sau de excesul de apă acumulat în anumite zone ale terenului.

Pentru arborii care se păstrează, se recomandă efectuarea de tăieri sanitare, în vederea îndepărtării ramurilor uscate, rupte sau afectate.

De asemenea, se propune formarea de cuve de udare la baza arborilor și recalibrarea sistemului de irigații, pentru a preveni suprainirigarea și apariția bălților, în special în zonele sensibile.

8.1. Variantele propuse pentru vegetatia din sit

Conceptul de reamenajare a zonei Serelor Exotice are la bază principiul valorificării vegetației existente, care va fi păstrată în totalitate, în forma actuală.

Traseele aleilor temporare vor fi stabilite astfel încât să nu interfereze cu vegetația existentă și să evite orice impact negativ asupra arborilor sau masivelor de arbuști deja dezvoltate.

Speciile vegetale propuse pentru completare vor fi specii bine adaptate condițiilor climatice locale, cu toleranță ridicată la stres urban și rezistente la boli și dăunători, pentru a asigura un decor vegetal durabil, coerent și cu valoare estetică pe termen lung.

9. Concluzii

Studiul peisagistic nu a identificat exemplare cu valoare decorativă excepțională sau specii aflate pe lista arborilor monument care necesită protecție specială. Totuși, prezența unor specii indigene și cultivaturi ornamentale mature, bine adaptate condițiilor climatice locale, reprezintă un avantaj important, ce va fi valorificat în propunerea de reamenajare a acestei zone a parcului.

Pe parcursul proiectării și execuției lucrărilor, protejarea vegetației existente va fi o prioritate, iar intervențiile vor fi adaptate pentru a evita deteriorarea sistemului radicular și a coroanei arborilor.

Este imperativă verificarea și optimizarea sistemului de irigații, astfel încât să se prevină pierderile de material vegetal lemnos, în special în favoarea gazonului, care nu trebuie să devină elementul central al gestionării apei.

De asemenea, se propune realizarea de cuve de udare la baza arborilor, executate din pământ sau umplute cu scoarță de pin/mulci.

Viziunea proiectului urmărește creșterea calității vieții locuitorilor și întărirea rezilienței urbane, prin reactivarea unei zone valoroase, dar în prezent subutilizate. Zona Serelor Exotice și Pavilionul Șah din Parcul Drumul Taberei pot fi transformate într-un centru cultural și educațional cu funcțiuni multiple capabil să răspundă provocărilor climatice actuale și să contribuie la atractivitatea cartierului și la dezvoltarea socio-economică a zonei.

10. Bibliografie

Meteoblue. (2024, Aprilie 23). Preluat de pe
https://www.meteoblue.com/ro/vreme/historyclimate/climatemodelled/sectorul-6_rom%c3%a2nia_11048323

PIDU. (2021). *Planul Integrat de Dezvoltare Urbana (PIDU) Primaria Sectorului 6 Bucuresti.*

Website ADPDU Sector 6 - https://adps6.ro/adp_primariesector6/parcul-drumul-taberei

Wikipedia https://ro.wikipedia.org/wiki/Parcul_Drumul_Taberei

Zaharia D., Adelina Dumitraș, A. Zaharia , 2008, Specii lemnoase ornamentale, Ed. Toderescu, Cluj-Napoca

Dr. ing. peisagist Teodora MORAR

Ing. peisagist / Arborist Andreea RĂDUCU